

Folketingets Politisk-Økonomiske udvalg
Christiansborg

Finansministeren

12. april 2007

Notat til Folketingets Politisk-Økonomisk Udvalg og Udenrigsudvalget om møde i Den Internationale Monetære og Finansielle Komité den 14. april 2007

Det ordinære forårsmøde i IMF's Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC) finder i år sted den 14. april 2007 i Washington DC. Mødet vil blive ledet af den britiske finansminister, Gordon Brown, der er komitéens formand.

Finland har for indeværende formandskabet og koordinatorrollen for den nordisk-baltiske valgkreds, som Danmark er medlem af. Det vil således være den finske finansminister, Eero Heinäluoma, der repræsenterer den nordisk-baltiske kreds ved IMFC-mødet. Danske synspunkter vil desuden indgå i EU's fælles indlæg, som fremføres af den tyske finansminister, Per Steinbrück.

Mødet ventes primært at omfatte følgende emner:

- Udsigterne for verdensøkonomien
- Tilpasning af rammerne for IMF's makroøkonomiske overvågning
- Øvrige elementer i IMF's mellemfristede strategi

Udviklingskomitéen, den fælles overordnede rådgivende komité mellem Verdensbanken og IMF vedrørende udviklingsspørgsmål, afholder møde den 15. april 2007. På dagsordenen er bl.a. "Global Monitoring Report" (med særlig fokus på ligestilling og svage stater) og Verdensbankens handlingsplan for Afrika.

Udsigterne for verdensøkonomien

Den globale vækst er som ventet dæmpet lidt i forhold til den meget kraftige produktionsfremgang i 2006 på 5,3 pct. Således er IMF's skøn for den globale vækst i 2007 uændret siden efterårsprognosen fra september 2006 på 4,9 pct., *jf. tabel 1*. For 2008 skønnes en vækst på 4,8 pct.

Tabel 1. IMF's skøn for væksten i verden og udvalgte regioner og lande

År Tidspunkt for skøn	2006	2007		2008
		Sept. ¹	April	
	-----Realvækst, pct.-----			
Verden.....	5,3	4,9	4,9	4,8
USA.....	3,4	2,9	2,6	3,0
Japan.....	2,2	2,1	2,2	1,9
Euroområdet.....	2,8	2,0	2,3	2,3
Tyskland.....	2,7	1,3	1,8	1,8
Frankrig.....	2,0	2,3	1,9	2,3
Italien.....	1,9	1,3	1,8	1,7
Spanien.....	3,8	2,9	3,4	3,3
UK.....	2,7	2,8	2,9	2,7
Danmark.....	3,3	2,3	2,5	2,2
Developing Asia ²	9,3	8,6	8,8	8,4
Kina.....	10,7	10,0	10,0	9,5
Indien.....	9,3	7,3	8,3	7,8

1) Skønnede tal for 2007 fra *World Economic Outlook, september 2006*.

2) De primære lande i regionen er Kina, Indien, Korea, Taiwan, Hong Kong og Singapore.

Kilde: IMF, *World Economic Outlook, april 2007*.

Vækstforskellene mellem de økonomiske hovedregioner er blevet mindre i forhold til i efteråret. I USA er den indenlandske efterspørgsel aftaget markant i lyset af afmatningen på boligmarkedet. Til gengæld er udsigterne for aktiviteten i Japan og euroområdet bedre. Væksten er fortsat høj i mange emerging market-økonomier, herunder Kina og Indien.

Oliepriserne er aftaget siden efteråret, men de er stadig høje og meget svingende i lyset af den geopolitiske usikkerhed i blandt andet Iran. Produktionskapacitetsreserven er øget lidt på det seneste, men er stadig forholdsvis beskedne. Forventningerne til de fremtidige oliepriser peger stadig opad.

På globalt plan er de lange renter fortsat lave, selvom pengepolitikken i visse lande er strammet, navnlig i euroområdet. Rentekurverne er således blevet fladere det seneste halve år, og i USA er de korte renter endda højere end de lange.

Det generelle inflationspres i verdensøkonomien er indtil videre stadig moderat. Den globale inflation er faldet en smule pga. udviklingen i oliepriserne, men der er risiko for øget kerneinflation, i takt med at den ledige produktionskapacitet reduceres. De finansielle markeder synes ikke at forvente stigende inflation i den nærmeste fremtid.

USA: Midlertidig afdæmpning snarere end recession

Væksten har ligget ret stabilt omkring 2¼ pct. for de sidste tre kvartaler af 2006. For 2007 og 2008 skønner IMF en økonomisk fremgang på henholdsvis 2,6 og 3,0 pct., *jf. tabel 1*.

Stigningen i huspriserne i USA er ophørt, og antallet af ledige boliger er øget markant. Det har ført til stagnerende boligbyggeri på det seneste og udgør en væsentlig usikkerhedsfaktor for den økonomiske udvikling på kort sigt.

Den aftagende indenlandske efterspørgsel og den fortsat kraftige vækst på eksportmarkederne indebærer, at nettoeksporten i 2007 ventes at yde et positivt vækstbidrag for første gang siden 1995.

Det store underskud på betalingsbalancen udgør fortsat en risikofaktor, som kan føre til en svækkelse af dollaren og et opadgående pres på de ellers lave lange renter. For 2007 ventes en lille bedring af underskuddet til 6 pct. af BNP. Handelsbalancen er i bedring, mens formueindkomstbalancen forringes.

IMF forudser en nogenlunde stabil ledighed i underkanten af 5 pct. idet mindre beskæftigelse i industrien og i bygge- og anlægsbranchen opvejes af stigende beskæftigelse i serviceerhvervene. Inflationen er aftaget, og den amerikanske centralbank har fastholdt styringsrenten siden august 2006 på 5¼ pct. og ventes nu snarere at sænke renten end at øge den.

IMF opfordrer fortsat USA til øget finanspolitisk konsolidering og benævner regeringens plan om at nå balance på de offentlige finanser i finansåret 2012 som for lidt ambitiøs. IMF anfører, at en mere vidtgående stramning, herunder på indtægtssiden, vil gøre USA bedre i stand til at imødegå de finanspolitiske udfordringer som følge af det stigende antal ældre i fremtiden.

Europa: Kan opsvinget fastholdes

Væksten i *euroområdet* skønner IMF til 2,3 pct. i både 2007 og 2008 efter en vækst på 2,8 pct. i 2006, det højeste siden 2000. Væksten var især kraftig i Tyskland som følge af en kraftig fremgang i investeringerne og bedre konkurrenceevne, men også påvirket af VM i fodbold og fremrykning af efterspørgsel forud for momsforhøjelsen 1. januar 2007. Væksten var mere moderat i Frankrig og Italien med omkring 2 pct. Finanspolitiske stramninger i Tyskland og Italien kan dæmpe væksten i den nærmeste fremtid.

Faldende oliepriser har bragt HICP-inflationen under 2 pct., og kerneinflationen ligger omkring 1½ pct.

Underskuddet for euroområdetets samlede offentlige finanser er forbedret noget i 2006, og næsten alle euro-lande er nu inden for 3 pct.-grænsen for underskud. Den modificerede Stabilitets- og Vækstpagt fungerer, men forbedringen af de offentlige finanser i 2006 og 2007 udgør kun ½ pct. af BNP i gennemsnit, hvilket er for lidt i lyset af de gunstige konjunkturer. Der er behov for større tilbageholdenhed på udgiftssiden.

IMF påpeger, at forskellen mellem ledigheden i USA og euroområdet er indsnævret, men produktivitetsgabene er forøget, hvilket blandt andet skyldes mindre brug af informationsteknologi i euroområdet. Der er behov for yderligere strukturelle reformer på produkt- og arbejdsmarkedet i euroområdet i overensstemmelse med Lissabon-strategien.

IMF fremhæver desuden den danske flexicurity-model og den svenske arbejdsmarkedsmodel, som eksempler til inspiration for andre lande.

I UK steg væksten til 2,7 pct. i 2006 fra 1,9 pct. i 2005, især drevet af privat forbrug. IMF skønner, at BNP-væksten vil udgøre 2,9 og 2,7 pct. i henholdsvis 2007 og 2008. UK har også behov for finanspolitisk konsolidering.

*Emerging Europe*¹ havde i 2006 en vækst på 6,0 pct. og ventes i 2007 og 2008 at få en vækst på henholdsvis 5,3 og 5,2 pct. Væksten er bredt funderet i regionen. Den indenlandske efterspørgsel er kraftig med stigende investeringer og privat forbrug baseret på øget beskæftigelse og stigende realindkomst. Betalingsbalancen udviser underskud på over 6 pct. af BNP finansieret af FDI.

Asien

Aktivitetsvæksten i *Japan* var lidt ujævn i 2006, men udgjorde for hele 2006 2,2 pct. drevet af investeringer og eksport. Det økonomiske opsving er stadig på sporet i Japan, og IMF skønner en vækst på 2,2 pct. i 2007 og 1,9 pct. i 2008, *jf. tabel 1*. Den økonomiske aktivitet vokser i overkanten af potentialet med stigende beskæftigelse, solid indtjening i virksomhederne og aftagende ledighed. Betalingsbalanceoverskuddet udgør 4 pct. af BNP.

Inflationen er tæt på nul og stramningen af pengepolitikken sker langsomt. Underskuddet på de offentlige finanser er reduceret og udgjorde 4,3 pct. af BNP i 2006, mens den offentlige bruttogæld var 185 pct. af BNP. Planen er at få overskud på den primære offentlige saldo i 2011.

BNP-væksten i *Emerging Asia*-regionen² var 8,9 pct. i 2006, ikke mindst drevet af Kina og Indien, og med udsigt til forsat høj vækst i verdensøkonomien skønner IMF en vækst på 8,3 og 8,0 pct. i henholdsvis 2007 og 2008.

Betalingsbalanceoverskuddet steg til 5½ pct. af BNP i 2006. Overskuddet på betalingsbalancen i Kina (på 9 pct. af BNP i 2006) udgør 2/3 heraf. Indien har et underskud 2 pct. af BNP.

Øvrige lande

¹ "Emerging Europe" består af Tyrkiet, Estland, Letland og Litauen (*Baltikum*); Tjekkiet, Ungarn, Polen, Slovakiet og Slovenien (*Centraleuropa*) samt Bulgarien, Cypern, Malta og Rumænien (*Syd- og Sydøsteuropa*).

² De primære lande i "Emerging Asia" er Kina, Indien, Korea, Taiwan, Hong Kong og Singapore.

Den økonomiske fremgang i *Latinamerika* fortsatte i 2006, hvor væksten blev 5,1 pct. Der er visse forskelle på udviklingen mellem landene i regionen afhængig af eksportsammensætning, der er domineret af olie, landbrugsvarer eller andre råvarer. Nogle lande er desuden særligt afhængige af de nordamerikanske markeder. Den latinamerikanske BNP-vækst i 2007 og 2008 ventes at blive henholdsvis 4,5 pct. og 4,0 pct. IMF vurderer, at flere af landene har behov for reformer, som afhjælper den økonomiske ulighed.

Det *afrikanske kontinent* havde en realøkonomisk fremgang på 5,4 pct. i 2006. Fonden skønner, at væksten vil nå 6,2 og 5,8 pct. i henholdsvis 2007 og 2008. Navnlig i landene syd for Sahara vurderes der en kraftig fremadrettet vækst på 6,7 pct. 2006 og 6,0 pct. i 2007. Det skyldes primært en forventning om høj aktivitetsvækst blandt olieeksporterende afrikanske lande, hvoraf flere øger olieudvindingskapaciteten. Der er behov for at styrke administrative institutioner og erhvervsklimaet for at gøre landene mindre afhængige af råvareproduktion og for at styrke beskæftigelsesmulighederne. Der er også behov for at styrke infrastrukturen og uddannelses- og sundhedssektorerne.

Mellemøsten, der er præget af store olieprisbetingede overskud på betalingsbalancen, havde en BNP-vækst på 5,6 pct. i 2006. IMF skønner, at væksten i 2007 og 2008 vil udgøre henholdsvis 5,3 og 6,0 pct. med aftagende overskud på betalingsbalancen som følge af lavere oliepriser og stigende import.

Tilpasning af rammerne for IMF's makroøkonomiske overvågning

Der ventes på IMFC-mødet en drøftelse vedrørende IMF's makroøkonomiske og finansielle overvågning, herunder primært revisionen af 1977-beslutningen om overvågning af valutakurspolitikker og vedtagelsen af en såkaldt "remit", der skal udstikke de overordnede prioriteter for Fondens overvågning. Formålet er at effektivisere og fokusere overvågningsindsatsen.

I forbindelse med IMFC's forårsmøde 2006 vedtog man en overvågningsprocedure i forhold til større økonomiske regioner – i først omgang med særlig vægt på årsagen til og effekterne af de globale økonomiske ubalancer. Der ventes på IMFC-mødet en afrapportering om fremskridt med de første såkaldte multilaterale konsultationer.³

Nordisk-baltiske synspunkter

Den Nordisk-baltiske valgkreds vil på IMFC-mødet bl.a. fremhæve følgende:

- Overvågningsprocessen bør forblive inden for det overvågningsmandat, som er defineret i IMF's vedtægter.

³ Disse første multilaterale konsultationer involverer Saudi-Arabien, Kina, Japan, euroområdet og USA.

- En aftale om revision af 1977-beslutningen⁴ om overvågning af valutakurspolitikker er et centralt element i forhold til at styrke overvågningspolitikken. En revideret beslutning bør præcisere fokus, omfang og modaliteter for overvågningen baseret på de eksisterende “best practices” anvendt i artikel IV-konsultationerne. Der bør lægges vægt på principperne om ligebehandling, uvildighed, uafhængig rådgivning fra Fonden og vigtigheden af medlemmernes engagement for at bidrage til større transparens og ansvarlighed.
- 1977-beslutningen bør udvides fra valutakursovervågning til at omhandle bilateral overvågning generelt, dvs. også indenlandske politikker skal være omfattet i det omfang, det har betydning for landets eksterne stabilitet.
- En ”remit”, dvs. en erklæring vedrørende hensigter og prioriteter i IMF’s overvågningsarbejde – kan bl.a. øge kommunikationen med eksterne interessenter. Den skal ikke skabe nye forpligtelser for medlemslandene, men styrke IMF’s overvågning ved at bekræfte formål, praksis og forpligtelser for både IMF og medlemslandene.
- Det er vigtigt med en bedre integration af den makroøkonomiske og finansielle overvågning såvel bilateralt som regionalt og multilateralt.

Øvrige elementer i IMF’s mellemfristede strategi

IMF’s kerneopgave er at bidrage til den globale makroøkonomiske og finansielle stabilitet via understøttelse af medlemslandenes tilrettelæggelse og implementering af sund økonomisk politik. Udviklingen i verdensøkonomien, herunder globaliseringen og den øgede mobilitet af varer og kapital mellem landene betyder, at IMF’s muligheder, udfordringer og opgaver ændrer sig og nødvendiggør overvejelser om IMF’s rolle i forhold til medlemslandene, således at organisationens komparative fordele udnyttes bedst muligt. Målet er, at institutionen er en relevant aktør for *alle* sine medlemmer ved - gennem sine kerneopgaver (landeovervågning, finansiell bistand til lande i krisesituationer og konsulentbistand) - at hjælpe med at udnytte de muligheder den globale udvikling skaber og effektivt håndtere eventuelle risici.

IMF’s direktør, Rato, offentliggjorde forud for årsmødet i september 2005 ledelsens indledende tanker om IMF’s strategiske udvikling, som blev konkretiseret nærmere op til forårsmødet i IMFC i 2006. Idéerne blev hilst velkommen af IMFC. Som opfølgning herpå drøftede man på årsmødet i september 2006 en rapport fra ledelsen om fremskridt med implementeringen af bl.a. følgende hovedelementer i den mellemfristede strategi: Tilpasning af IMF’s overvågning, IMF’s rolle i emerging market lande, IMF’s rolle i lavindkomstlande, ”governance” (kvoter og stemmer), kapacitets- og institutionsopbygning samt en effektiv styring af institutionen.

⁴ IMF’s makroøkonomiske overvågning blev introduceret efter kollapset af Bretton Wood systemet for faste valutakurser. Rent juridisk blev den introduceret i forbindelse med den anden ændring af IMF’s vedtægter og den blev operationaliseret ved den såkaldte 1977-beslutning. Beslutningen opstiller således principper og procedurer for Fondens overvågning af valutakurspolitikker.

På det kommende IMFC-møde ventes man at fortsætte drøftelserne om implementeringen af IMF's mellemfristede strategi. Mere konkret vil der bl.a. blive sat fokus på Fondens finanser, stemmer og kvoter, emerging market lande og lavindkomstlande samt på samarbejdet mellem IMF og Verdensbanken.

Rapport fra Komitéen vedrørende en holdbar finansiering af IMF

IMF's eksisterende indkomstmodel – der primært baserer sig på rente- og gebyrindtægter ved kreditformidling – er blevet uholdbar, idet fondens udlån er faldet kraftigt bl.a. som følge af Argentina og Brasiliens tilbagebetalinger af lån. Herudover betyder de globalt set sunde finansielle markeder, at ingen lande er kommet i akut betalingsbalancekrise. Det reducerede behov for IMF-lån er i sig selv positivt, og faldet i indtægter fra fondens kreditgivning er muligvis et strukturelt fænomen. En væsentlig udfordring er at sikre en langsigtet indkomstbase, som er mindre afhængig af udlån og forenelig med de planlagte aktiviteter inden for rammerne af IMF's mellemfristede strategi.

IMF's ledelse nedsatte derfor i maj 2006 en komité, der fik til opgave at levere et uafhængigt syn på mulighederne for at sikre en holdbar indkomstbase til finansiering af Fondens langsigtede omkostninger. Den såkaldte "Crockett-rapport" blev offentliggjort ultimo januar 2007 (se IMF's hjemmeside www.imf.org). Rapporten indeholder med udgangspunkt i Fondens tre overordnede aktivitetsområder (kreditformidling, udbud af offentlige goder og bilaterale ydelser) en samlet pakke for forslag til en ny indkomstmodel, herunder bl.a. i form af en udvidelse af Fondens investeringsmandat, investering af kvotemidler, begrænset guldsalg, brugerbetaling for teknisk assistance mv. Rapporten ventes præsenteret og drøftet på det kommende IMFC-møde.

Kvoter og indflydelse i IMF

IMF's beslutningsstruktur er tæt koblet til størrelsen af medlemslandenes kapitalindskud, de såkaldte kvoter. Kvoterne bestemmer 98 pct. af medlemslandenes stemmewægt i IMF's repræsentantskab og bestyrelse, mens de resterende 2 pct. fordeles ligeligt mellem landene – hvert land har således uafhængigt af deres økonomiske størrelse såkaldte basisstemmer.

På årsmødet i september 2006 godkendtes en resolutionstekst vedrørende rammerne for ændring af kvote- og stemmefordelingen i IMF. Der er således konsensus om en to-trins-proces over to år, som samlet består af en række tiltag og retningslinier, der har til formål at: 1) Omfordele landenes kvoteandele således, at deres vægt i verdensøkonomien afspejles bedre heri og 2) Øge lavindkomstlandenes deltagelse og "stemme" i IMF. Der var bl.a. enighed om at tilføre ekstra ressourcer til IMF-bestyrelsesmedlemmer med særlig stor arbejdsbyrde, hvilket især er relevant for de to afrikanske valgkredse, der hver omfatter mere end 20 lande.

Første trin har bestået i en ad hoc kvoteforøgelse til fire emerging market lande (Kina, Korea, Tyrkiet og Mexico), som var vurderet særligt underrepræsenterede.

Deres stemmewægt forøges samlet set fra 5,4 pct. til 6,8 pct. Mexico har dog endnu ikke implementeret kvoteforøgelsen.

Andet trin består bl.a. af følgende 1) Forventet vedtagelse i forbindelse med forårsmødet 2008 af en ny kvoteformel, hvori der lægges øget vægt på BNP og åbenhed 2) En anden runde ad hoc-forøgelser til et bredere udsnit af lande foretaget på baggrund af den ny kvoteformel 3) Minimum en fordobling af basisstemmerne inden anden runde af kvoteforhøjelser, således at lavindkomstlandenes stemmewægt i Fonden som minimum holdes status quo samlet set.

På IMFC-mødet ventes en fortsat drøftelse af potentielle elementer i løsningen af spørgsmålet om den fremtidige kvote- og stemmefordeling i IMF med særlig fokus på kvoteformlen. Målet er at skabe en ny, bedre og mere gennemsigtig formel for beregning af landenes kvoter. Drøftelserne fokuserer bl.a. på, hvilke variable, der skal indgå i kvoteformlen (særligt BNP, et mål for økonomiens åbenhed, et mål for økonomiens variabilitet og valutareserver er i spil) samt vægten af de enkelte variable. Det er på forhånd givet, at BNP indgår, men det drøftes bl.a. om opgørelsen kun skal være i markedspriser eller der også skal være et købekraftskorrigeret element (PPP). Det drøftes ligeledes, om man i de nye kvoteformel bør introducere en såkaldt kompressionsfaktor (en formel, der sikrer at landenes kvoter stiger mindre end proportionalt med kvoteformlens variable, herunder f.eks. BNP).

IMF's rolle i emerging market lande og lavindkomstlande

Fonden har overvejet flere måder, hvorpå dens rolle i emerging market landene kan styrkes. Der ventes på det kommende IMFC-møde en præsentation vedrørende Fondens fremskridt med design af et nyt såkaldt forsikringsinstrument. Hensigten er at udforme en facilitet, der "forsikrer" et land mod en pludselig vending i kapitalstrømmene ved at have automatisk adgang til IMF-finansiering under forud fastsatte betingelser.

Fonden prioriterer ligeledes øget effektivitet i forhold til sit engagement i lavindkomstlandene. Udfordringerne i den del af verden består først og fremmest i at sikre, at den forventede stigende ulandsbistand inklusiv gældslettelse bidrager til varig høj økonomisk vækst og opfyldelsen af 2015-målene (Millennium Development Goals).

Der ventes på IMFC-mødet bl.a. gjort status over samarbejdet med Verdensbanken om den fælles ramme for sikring af et holdbart gælds niveau i lavindkomstlandene, herunder for implementeringen af det multilaterale gældslettelsesinitiativ (MDRI), hvorefter 100 pct. af den multilaterale gæld eftergives de lande, der er kommet igennem HIPC-processen.⁵ IMF iværksatte det multilaterale gældslettelsesinitiativ i januar 2006, og indtil videre har 24 lande kvalificeret sig til gældslettelse. Processen skrider fremad, efterhånden som de relevante lande op-

⁵ HIPC-initiativet er et Verdensbank/IMF-program for gældslettergivelse til en række af verdens 'heavily indebted poor countries' (HIPC) og omfatter potentielt over 40 lande.

fylder de økonomiske kriterier for gældslettelse. Herefter er det vigtigt at sikre, at landene ikke igen opbygger uholdbar gæld.

Rapport fra Den Eksterne Bedømmelseskomité om samarbejdet mellem IMF og Verdensbanken
Både IMF og Verdensbanken har en central rolle ved at bidrage til, at lavindkomstlandene bliver i stand til at udnytte globaliseringens fordele. Det er i den forbindelse vigtigt, at der sikres en klar arbejdsdeling mellem Fonden og Verdensbanken og øvrige udviklingsbanker.

IMF's ledelse nedsatte således i marts 2006 en Ekstern Bedømmelseskomité til at analysere og fremsætte forslag til forbedringer af samarbejdet mellem Fonden og Verdensbanken. Det har resulteret i den såkaldte "Malan-rapport" offentliggjort i februar 2007 (se bl.a. IMF's hjemmeside www.imf.org). Rapporten – der ventes præsenteret og drøftet på det kommende IMFC-møde – indeholder bl.a. forslag om en styrket samarbejdskultur, personaleudveksling samt samarbejde om krisestyring, finanspolitik, finansielle emner, teknisk assistance mv.

Nordisk-baltiske synspunkter

Nordisk-baltisk valgkreds vil på IMFC-mødet bl.a. fremhæve følgende:

- Beslutningen om fordeling af stemmer og kvoter bør tage udgangspunkt i et forudseeligt og regelbaseret system. En ny kvoteformel bør være mere simpel, mere transparent og baseret på sunde økonomiske principper. Kvoteformlen skal i højere grad end i dag reflektere medlemslandenes relative vægt og rolle i verdensøkonomien samt Fondens mission og formål. Løsningen bør ikke resultere i en udvidelse af antallet af variable eller et ændret indhold heraf, men justere variablenes vægt og tilføje en kompressionsfaktor. Ændringen bør ikke føre til en udhuling af lavindkomstlandenes stemmewægt i IMF. Bl.a. bør antallet af basisstemmer mindst fordobles.
- Forslagene i "Crockett-rapporten" udgør et godt udgangspunkt for arbejdet med at sikre den langsigtede finansiering af IMF. Et begrænset guldsalg og udforskning af mulighederne for en forsigtig udvidelse af Fondens investeringsmandat kan bl.a. støttes. Derimod støtter nordisk-baltisk valgkreds ikke gebyrer for teknisk assistance til lavindkomstlandene. Nye indkomstkilder bør i øvrigt ikke resultere i stigende løbende udgifter eller føre til nye aktiviteter. Fonden bør fortsat undersøge mulighederne for at begrænse institutionens administrative udgifter.
- Fondens arbejde i lavindkomstlandene bør fortsat fokusere på emner og institutioner relateret til makroøkonomi og finansiell stabilitet. Ansvarsdelingen mellem Fonden og andre institutioner bør tydeliggøres. "Malan-rapporten" udgør et godt fundament for de videre drøftelser om et mere effektivt samarbejde mellem Fonden og Verdensbanken i lavindkomstlandene.

Yderligere information

Nordisk-baltisk indlæg på IMFC-mødet samt halvårsrapporten ”The Global Economy and Recent Policy Developments in the International Monetary Fund” udarbejdet af nordisk-baltisk kontor i Washington DC vil blive offentliggjort på Nationalbankens hjemmeside www.nationalbanken.dk. Der henvises i øvrigt til IMF's hjemmeside www.imf.org.

Med venlig hilsen

Thor Pedersen